

“Ajanlar ve Zayıflar Eliyle Tunus’un Çöküşüne İzin Vermeyeceğiz” Başlıklı Basın Toplantısının Sonuç Bildirgesi

Tunus’u İhya Edecek Ekonomik Kalkınmanın Yanında Yer Almak: Krizin Vakıası, Sebepleri ve Çözümleri

Şüphesiz ülkeyi vuran ekonomik kriz doruğa ulaştı. Yolsuzluk, zulüm ve batıla karşı devrim olmuştur. Değişim bekleniyorken tam tersi oldu, ülke, çöktü. Ülkenin şu an içinde bulunduğu durum, devrimden öncekinden çok daha kötüdür. Ekonomik koşullar çok daha zorlaştı, dayanılmaz hale geldi. İnsanlar, önceki yöneticilerden pek farksız aynı sistem altında yeni yöneticiler ile cehennem hayatı yaşıyorlar.

Bireysel düzeyde:

Halk yoksullaşmaya devam ediyor. Zira ülkede yoksulluk sınırının altında yaşayanların sayısı 1 milyon 600 bini geçti. Bu iyimser istatistiklere göre böyledir. Diğer birçok istatistiklere göre ise yoksul insanların sayısı, 2 milyon 500 bini geçtiği belirtildi, yani ülke nüfusunun yaklaşık % 25’i yoksuldur. Harcama giderleri aylık 120 dinarı geçmiyor [günlük 2 dolar]. İnsanlar, insanlık duygusunu ve iyi bir yaşamı kaybettiler. İşsizlik oranı,%15’i geçti. Yüksek lisans sahibi olanların %30’u işsizdir. Bu da toplumda hayal kırıklığı ve umutsuzluk yaratıyor. Bu katlanılmaz bir durumdur. Zira insanlıktan bahsediyoruz, sorumluluk taşıyan aileler ve insanlar var. Çocuk ve ailelerinin ihtiyaçlarını karşılayamama duyguları onları kahrediyor. Aşırı pahalılık söz konusu. Para birimi, yerli ve yabancı mallar karşısında alım gücünü kaybediyor. Yakıt, toplu taşıma ve gıda maddelerindeki sübvansiyonlar kaldırılıyor. Bu öncelikle olarak toplumun ezici çoğunluğu oluşturan yoksul ve orta gelirli kesimleri etkileyecektir. Yüksek fiyatlar ve sınırlı gelirler nedeniyle bireylerin alım gücü düşüyor. Zira bazı eşyalarda fiyat artışı, %60’lara kadar vardı.

Toplum ve devlet düzeyinde:

Devletin borcu rekor seviyelere çıktı. 2014 yılında Merkez Bankası tarafından yayınlanan istatistiklere göre, devletin borcu 36,7 milyar dinara ulaştı. Bu yerel üretimin %44,5’ni oluşturmaktadır. Pek çok uzmana göre, biriken yerli ve yabancı borcun toplam değeri 49 milyar dinar, yani GSYİH’nın %55’ne eşdeğerdir. Devletin borç ve faizleri kapatması yıllar alabileceği söyleniyor. Ülkede doğan her çocuk 4,500 dinar borçlu olarak doğuyor. Devlet, Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu gibi girdikleri her ülkeyi yoksullaştıran ve tarumar eden sömürgeci finansal ve parasal kurumların direktiflerine boyun eğmektedir. Bu kurumlara el açmış bir ülkenin geleceği, örneğin iki binli yılların başında Arjantin ve şu an Yunanistan’da olduğu gibi karanlık ve içler acısıdır. Çünkü bu kurumlar, sömürgeci devletlerin sömürü araçları ve ekonomik uzantılarıdır. Bunlar aracılığıyla girdikleri ülkenin servetlerini talan ediyorlar. Bu kurumlar, sömürgecilik hedeflere ek olarak ekonomide kapitalist politikaları benimsiyorlar. Başarısız politikalar, tiksindirici bireysellik kapsamında özellikle belli bireylerin çıkarına göre belirleniyor.

Yabancı yatırımcıya sağlanan kolaylıklar nedeniyle ülke pazarları ardına kadar açıldı. Ülke adeta Batının çiftliği haline geldi. Ülkenin nimetlerini devşiren Batı, sadece kırıntıları halka bıraktı. Enerji kaynaklarını, petrol ve gaz sahalarını British Gas, Petrofac gibi şirketler işletiyor. Altyapı, telekomünikasyon ve elektrik sektöründe daha fazla özelleştirme niyeti var. Böylece ülke büyük ölçüde bireysel kazanımları ve kar marjını artırmaktan başka bir şeyi umursamayan yatırımcıların insafına terk ediliyor. Ülkenin gittikçe kötüleşen trajik ekonomik durumunun nedeni, şu üç husustan kaynaklanıyor:

1- Ekonomi ve yönetimde kapitalist bakış açısını benimsemek. Yolsuzluk ve başarısızlık, bu günlerde dünyayı kasıp kavuran kapitalizmin kaderidir. Hatta kapitalizmin kalesi olarak görülen ülkede bile halk kapitalizmi devirmek için sokaklara döküldüler. Çünkü kapitalizmin, özellikle bir avuç açgözlü oportünistlere hizmet ettiğini, bu asalakların toplum ve insanların sırtından geçindiklerini gördüler. Toplumun onda dokuzu, yasama ve yürütmenin insafına kalmıştır. Bunların kırıntıları ile yaşamak zorundalar.

2- Sömürgeci ülke ve kurumlara sığınmak, ülkenin kapılarını ardına kadar onlara açmak. Bu kurumlar, kalkınma ve gelişme planları başlığı altında sömürgecilik planlarını uyguluyor ve onların şartlarını dikte ediyorlar. Bu kurumlar, girdikleri ülkeye karşı sicili kötü kurumlardır.

3- Yozlaşmış ve fesatçı zümrenin varlığı. Bu zümre, seleflerinin yolunu adım adım izliyor. Politika ve planlar kişisel amaçlara göre belirleniyor. Bu zümre ülke pahasına servetlerini ikiye katladılar. Bazıları şu veya bu nedenle deşifre oldularsa da iddia edildiği gibi bunun arkasında yatan neden dürüstlük ve adalet değil, birazcık iç çekişmeler ve ümmet baskısıdır...

Buna göre ülkenin saplandığı bu ekonomik krizden çıkış yolu aşağıdaki gibidir:

1- Kapitalist düşünceden vazgeçmek ve onu ayaklar altına alıp çiğnemek, ekonomik hayata ruh veren İslami düşünceyi benimsemek. Real ekonominin %80'ne ulaşan borsa ve hisse senetlerini yasaklamak. Ülkeyi vampir gibi emen, sömürgecilik plan ve politikalarını dikte etmek için ülkeyi kreditoörlere ipotek eden faiz tabanlı kredi ve kurumlara son vermek.

2- Ülkeler ve Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu gibi sömürgeci finansal kurumlar ile bütün bağları ve ilişkileri kesmek, yozlaşmış ve yöneticiler tarafından yapılan tüm taahhütlerden kurtulmak. Yozlaşmış tasarruflar, ümmeti bağlayıcı değildir. Bu kurumların eğer alacakları olursa, bu yozlaşmış insanların peşine düşsünler, ülkenin servetini yağmaladıktan sonra yabancı bankalara yatıran bu kişilerden -varsa paraları-paralarını alsınlar. İnsanlar ve ülke ise bu kurumlara borçlu değildir. Bu yıkıcı kredi ve faizler ülkeyi ilgilendirmez. Yöneticiler tarafından alınmayan diğer borçlara gelince, ülke ve halka maliyeti ne olursa olsun nihai olarak ondan kurtulmalıdır.

3- Yoksulların rızından ve ülkenin servetinden kırptıkları paraları geri almak için ülkeyi yağmalamış ifsatçıları soruşturup kovuşturmak. Görev ve makamında iken kazandığı her kuruş, ümmete iade edilmelidir. Astronomik rakamlara ulaşan bu paralar, toplanır ve gerekli yerlere harcanırsa, ülkeye yeter de artar bile, ekonomiyi canlandırır.

4- İnsanların ve ülkenin hizmetine sunmak için ülkeyi mal ve gerçek hizmetlere, endüstri ve tarıma, maden ve servetleri çıkarmaya dayalı reel ekonomiye döndürmek, endüstriyel üretim projeleri sayesinde Tunus'taki insan gücünden istifade etmek, ülkeyi harp ve ağır sanayiye doğru götürmek. Ki bu ülkenin yüzünü değiştirir. Çünkü İslami hükümler ve onun ender ekonomik sistemi bunu gerektiriyor.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krizden çıkışa ilişkin bizim başlıca temel görüşlerimiz bunlardır. Ayrıntılar ve esbabı mucibeler ise, ümmet ve halkına düşkün, ülkeyi düzlük ve kurtuluşa çıkarmak isteyen samimi kişilere kalıyor. Bizim, Allah'ın izniyle, yetkililer, uzmanlar ve politikacılar ile temasımız sürecektir. Ülkenin ajanlar ve zayıflar eliyle çökertilmesine engel olacağız.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
"O ülkelerin halkı inansalar ve sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık, fakat yalanladılar, biz de ettikleri yüzünden onları yakalayiverdik." [Araf 95]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Tunus Medya Bürosu